

Ngày 19 tháng 02 năm 2024

2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:7-8

Chủ đề: *Chính anh em biết điều mình phải làm để học đời chúng tôi; vì chúng tôi không có ăn ở lộn xộn giữa anh em,*

Trong tâm: Thư thứ hai của sứ đồ Phao-lô gửi cho Hội-Thánh ở Tê-sa-lô-ni-ca là sau khi sứ đồ Phao-lô và Si-la đã rời khỏi nơi đó khoảng hai năm, trong hai năm đó, một số người tin Chúa vẫn trung tín trong sự nhóm lại thờ phượng và thực hành đức tin của mình theo những sự họ đã nhận được từ sứ đồ Phao-lô và những người cùng làm việc với sứ đồ Phao-lô. Nhưng một số người mang danh người tin Chúa, lại không giữ lòng tin vào việc vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, vì ma quỷ luôn tìm cách cắn gót các tôi tớ Chúa, nghĩa là chúng gieo vào lòng người ta sự lừa dối mà tin rằng, ngày Chúa Jê-sus trở lại là rất gần, nên nhiều người không chịu làm việc để tự nuôi mình, nhưng dựa vào những sự dang hiến của những người khác, thêm gánh nặng cho những người khác, gây sự rối loạn trong Hội-Thánh. Sứ đồ Phao-lô đã gửi thư để chấn chỉnh tư tưởng của những người mà theo cách diễn giải của sứ đồ Phao-lô là lộn xộn, vô kỷ luật, không xứng đáng với danh hiệu cơ đốc nhân (bởi lúc ấy giờ người ta gọi những người tin Chúa là cơ đốc nhân-Christian). Sứ đồ Phao-lô đã làm chứng cho mọi người trong Hội-Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca về trách nhiệm của người chăn bầy là làm gương cho mọi người tin Chúa về bổn phận của mình, dù ở trước mặt Chúa, những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ thì chỉ chuyên lo việc rao giảng Tin-Lành và người làm công thì được hưởng tiền công mình, nhưng sứ đồ Phao-lô cũng những người cùng làm việc với ông đã không lấy quyền đó để sống theo chức vụ của mình, mà chính sứ đồ Phao-lô cũng tận dụng thời gian và sự hiểu biết của mình để làm công việc may trại (may các lều trại, như người ta gia công đồ may mặc vậy) để đỡ gánh nặng cho Hội-Thánh trong lúc khởi đầu có nhiều khó khăn. Sau khi sứ đồ Phao-lô và Si-la rời khỏi Tê-sa-lô-ni-ca để đi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh, thì cũng có sự vu cáo và có sự giả mạo bởi những người ham muốn danh vọng, không có sự hiểu biết về Luật pháp của Đức Chúa Trời, mà rao giảng những lời giả dối, gây xáo trộn trong hàng ngũ những người tin Chúa, vậy nên sứ đồ Phao-lô đã gửi thư (thứ hai) này cho Hội Thánh ở Tê-sa-lô-ni-ca để trước hết là khích lệ những người tin Chúa có đức tin vào Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ mà áp dụng những sự giảng dạy của ông và những người cùng làm việc với ông, cùng quở trách những kẻ người tin Chúa cách đối gạt, mong rằng những người đó nhận biết tội lỗi mình mà ăn năn và hết lòng trở lại cùng Chúa để nhận được sự tha thứ của Đức Chúa Trời, hầu cho những người đó nhờ sự thương xót của Đức Chúa Trời mà nhận biết trách nhiệm mình phải sống và làm theo Luật pháp công bình của Đức Chúa Trời cách trọn vẹn, để nhờ đó mà được sự cứu chuộc linh hồn.

Kinh-Thánh tham khảo: Châm ngôn 21; 1 Cô-rinh-tô 9; 2 Cô-rinh-tô 4;

Ngày 20 tháng 2 năm 2024

2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:9-10

Chủ đề: *Người chăn bầy phải ngay thẳng trong sự giảng dạy về trách nhiệm của mọi người tin Chúa theo sự công bình của Luật pháp.*

Trong tâm: Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã từng phán với thầy tế lễ và cũng là tiên tri Ê-xê-chi-ên về trách nhiệm của những người dạy Luật pháp cho dân sự của Đức Chúa Trời rằng: **Chúng nó sẽ dạy dân Ta phân biệt điều chi là thánh với điều chi là tục; làm cho dân Ta biết điều ô uế và điều thánh sạch khác nhau là thế nào.** Đó mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va với những người được chỉ định làm chức vụ thầy tế lễ trong dân Y-sơ-ra-ên, mà trong thời kỳ sau rốt này người ta quen gọi chức vụ này là mục sư, nhưng Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh thì vẫn giữ danh xưng này là thầy tế lễ nhà vua, vì chức vụ thầy tế lễ có quyền cao nhất trong loài người ở trên đất này, vì các thầy tế lễ phải giảng dạy Luật pháp cho cả vua là người cầm quyền cai trị dân sự, và cầu thay cho hết thảy mọi người ở trước mặt Đức Chúa Trời. Trong quá khứ của dân Y-sơ-ra-ên, vua Sau-lơ đã sợ mất lòng dân sự nên đã để cho dân sự của Đức Chúa Trời vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời và vì tội lỗi đó mà Đức Giê-Hô-Va tước bỏ quyền của vua, mà trao quyền đó cho người khác, là Đa-vít, để cai trị cả hai nhà Giu-đa và nhà Y-sơ-ra-ên. Trong thời kỳ sau rốt này, những người không được Đức Chúa Trời chỉ định vào chức vụ chăn bầy chiên của Đức Chúa Jê-sus Christ, thường vì nể dân sự và chiều theo ý của dân sự để giảng sáo cho vừa lòng người ta. Nên họ không dám rao giảng Luật pháp của Đức Chúa Trời cách chính trực, e rằng dân sự khiêu nại lên lãnh đạo của tổ chức người ta gọi là giáo hội mà họ chịu sự cai trị, mà phải bị thay đổi vị thế, nơi ở của mình chẳng. Những người như vậy không phải là người chăn chiên của Đức Chúa Jê-sus Christ và những người gọi là chiên sinh hoạt trong các tổ chức đó cũng không phải là chiên của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà chỉ đội lột chiên mà thôi. Vì Chúa Jê-sus đã phán rằng: **Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Ta đã bảo các ngươi, mà các ngươi không tin; những việc Ta nhân Danh Cha Ta mà làm đều làm chứng cho Ta. Nhưng các ngươi không tin Ta, vì các ngươi chẳng phải là chiên của Ta. Chiên Ta nghe tiếng Ta, Ta quen nó, và nó theo Ta.** Mọi người tin Chúa phải nhận biết Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh là không bao giờ qua đi, nhưng trong giao ước mới thì Hội Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật và mọi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình đối với người chăn dắt mình và cũng phải biết các ấn chứng (của Đức Thánh Linh) trên chức vụ của những người chăn dắt mình có phải đến từ Chúa hay không, bởi vì khi dân sự dang hiến cho Đức Chúa Trời mà dang sai người, thì sự dang hiến đó không được ban phước và khi môi miệng của người ta nói A-men với những lời mà những người đứng giảng không đúng với Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, thì những người nói lời A-men đó sẽ không được phước, trái lại, họ còn bị đoán xét nữa, vì Đức Chúa Jê-sus đã phán rằng: **Hãy để vậy: đó là những kẻ mù làm người dẫn đũa; nếu kẻ mù dẫn đũa kẻ mù, thì cả hai sẽ cùng té xuống hố.**

Kinh Thánh tham khảo: Ê-xê-chi-ên 44; Ma-thi-ơ 15; Giăng 10; 2 Ti-mô-thê 2;

Ngày 21 tháng 2 năm 2024

2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:11-13

Chủ đề: *Hỡi anh em, phân anh em chớ nên chán mệt làm sự lành.*

Trong tâm: Mặc dù ở xa, nhưng qua Đức Thánh Linh mà sứ đồ Phao-lô và những người cùng làm việc với sứ đồ Phao-lô luôn nhận biết những sự đã và đang xảy ra trong hàng ngũ những người tin Chúa tại Tê-sa-lô-ni-ca và bởi lòng của sứ đồ Phao-lô luôn có trách nhiệm với chức vụ mà Đức Thánh Linh đã giao cho, là truyền Tin lành cho các dân ngoại. Bởi sự nhận biết quyền phép của Đức Thánh Linh mà sứ đồ Phao-lô không chỉ rao giảng Tin-Lành, mà ông còn lấy tư cách của người cha phần xác thịt để dạy dỗ những người tin Chúa nhưng không có lòng kính sợ Đức Chúa Trời nên nhiều người đã lợi dụng sự yêu thương của những người khác mà trở nên lười biếng, không chịu bỏ công sức của xác thịt mình ra làm việc để nuôi sống mình, nên những người như vậy đã khiến thân thể xác thịt họ trở thành đồ dùng cho sự gian ác, chất gánh nặng lên những người khác trong Hội Thánh. Sứ đồ Phao-lô đã khích lệ những người tin Chúa có lòng kính sợ Đức Chúa Trời trong Hội Thánh tại Tê-sa-lô-ni-ca chớ vì những kẻ lười biếng kia mà phiền lòng mà chán mệt về sự làm lành, như ông đã từng gửi những lời khích lệ như vậy tới Hội Thánh ở Ga-la-ti rằng: **Chớ hề dối mình; Đức Chúa Trời không chịu khinh để đâu; vì ai gieo giống chi, lại gặt giống ấy. Kẻ gieo cho xác thịt, sẽ bởi xác thịt mà gặt sự hư nát; song kẻ gieo cho Thánh Linh, sẽ bởi Thánh Linh mà gặt sự sống đời đời. Chớ mệt nhọc về sự làm lành, vì nếu chúng ta không trở nài, thì đến kỳ chúng ta sẽ gặt. Vậy, đang lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin.** Đức Chúa Trời công bình đã tạo nên muôn vật trong sự khôn ngoan và sự mưu luận của Ngài và chúng ta có thể thấy những sự dường như không công bằng mà thể gian vẫn làm trong xã hội và ngay cả trong hàng ngũ những người tin Chúa cũng vẫn còn những sự không công bình, vì không phải mọi người đều có đức tin vào sự cai trị của Đức Chúa Trời. Nhưng khi chúng ta làm điều gì theo ý muốn của Chúa, thì hãy tận tâm mà làm, vì Đức Chúa Trời nhìn biết lòng của mỗi người mà báo trả xứng đáng cho mỗi người, vậy nên khi chúng ta làm công việc gì mặc dầu, thì hãy làm như làm cho Đức Chúa Trời vậy, chớ mỗi mệt và sờn lòng, vì ý muốn của Đức Chúa Trời đối với chúng ta là như vậy. Chính Chúa sẽ ban sức mới cho chúng ta.

Kinh Thánh tham khảo: Ga-la-ti 6; 1 Phi-e-rơ 2; Rô-ma 12

Ngày 22 tháng 02 năm 2024

2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:14-15 (1)

Chủ đề: *Lời khuyên dạy khôn ngoan của sứ đồ Phao-lô.*

Trong tâm: *Ví bằng có ai không tuân theo lời chúng tôi nói trong thư này, thì hãy ghi lấy, chớ giao thông với họ, hầu cho họ nhân đó biết xấu hổ. Tuy vậy, chớ coi người đó như kẻ nghịch thù, nhưng hãy răn bảo người như anh em vậy.* Đức Thánh Linh đã dùng sứ đồ Phao-lô để rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho các dân ngoại và Đức Thánh Linh cũng dùng sứ đồ Phao-lô để răn dạy những người mới tin Chúa nhưng chưa có đức tin và chưa nhận biết sự cai trị của Đức Thánh Linh, cũng chưa nhận biết quyền phép của Lời Đức Chúa Trời có quyền phép khiến linh hồn người ta được sanh lại, khiến họ nhận biết lòng tự trọng của chính mình trong xã hội. Trong bất kỳ hoàn cảnh thế nào, khi kẻ tội lỗi của Đức Chúa Jê-sus Christ lấy đức tin vào quyền phép của Đức Thánh Linh và của Lời Đức Chúa Trời mà rao giảng hoặc răn dạy, thì Đức Thánh Linh cũng sử dụng các lời răn dạy đó mà cáo trách lòng của người ta. Cũng một lẽ đó, khi chúng ta chúng ta răn dạy những người trẻ tuổi hoặc mới tin Chúa, thì hãy nhận biết Đức Thánh Linh sẽ giúp đỡ chúng ta làm công việc này, bởi vì cả thế gian đều thuộc về Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời sử dụng tất cả mọi sự để dạy dỗ và cai trị loài người theo kế hoạch tìm một đồng đội thánh, một nước thầy tế lễ của Ngài, chứ không phải Đức Chúa Trời chỉ răn dạy những người tin Chúa mà thôi. Không phải hết thảy mọi người tin Chúa, thậm chí là người đứng giảng Tin lành đều biết điều này, nhưng nếu chúng ta đọc kỹ Lời Chúa đã chép trong sách Sáng thế ký, thì chúng ta sẽ thấy Đức Chúa Trời đã kêu gọi những người Ngài biết, để khiến những người đó làm công việc theo ý Ngài, như Nô-ê, rồi Áp-ram, thậm chí là vua Si-ru, là dân ngoại, không biết Đức Chúa Trời. Vậy nên trong mọi hoàn cảnh, thậm chí ở những nơi mà chúng ta không thể ngờ rằng Đức Chúa Trời sẽ làm điều gì tại đó, nếu chúng ta được cảm động, thì hãy lấy đức tin mà làm theo sự dắt dẫn của Đức Thánh Linh. Trong Kinh-Thánh chép rất nhiều điều, dù không phải là Lời Đức Giê-Hô-Va phán, nhưng Đức Chúa Trời cho phép các lời đó được chép xuống trong Kinh-Thánh, thì chúng ta cũng phải hiểu rằng, nếu Đức Chúa Trời không cho phép, thì các lời đó không được chép trong đó, vì Đức Chúa Trời thử lòng hết thảy loài người, vì Ngài biết linh hồn loài người do Ngài tạo nên bởi Thần của Ngài, nên linh hồn người ta có khả năng nhận biết những sự chung quanh mình, nhưng khả năng đó có thể bị hạn chế tùy theo sự đã định của Đức Chúa Trời trong mỗi người, vì mọi sự dưới trời đều có các kỳ đã định cho mọi sự, mọi việc. Vậy nên chúng ta đừng yên trí vào điều gì mà có thể vì đó mà tự mình hăm ép công việc của Đức Chúa Trời chẳng. Sứ đồ Phao-lô luôn nhạy bén với sự cảm động của Đức Thánh Linh để thi hành chức vụ mình và chúng ta cũng vậy, hãy nhạy bén với cách Đức Thánh Linh hành động trong lòng của mỗi người, để không nghi ngờ. **Kinh-Thánh tham khảo:** Xuất Ê-díp-tô Ký 4; Giê-rê-mi 1; Giê-rê-mi 32; Ê-sai 45;

Ngày 23 tháng 02 năm 2022

2 Tê-sa-lô-ni-ca 3:16-18

Chủ đề: *Nguyên xin chính Chúa bình an ban sự bình an cho anh em*

Trong tâm: *Tình yêu thương của Đức Chúa Jê-sus Christ đã cai trị trong linh hồn của sứ đồ Phao-lô, mặc dù ông nghiêm khắc trong chức vụ đối với mọi người và với chính bản thân ông, để Lời Đức Chúa Trời được tôn cao không phải chỉ trên môi miệng của ông, mà trên chính cách sống của ông nữa, như sứ đồ Phao-lô đã nói với những người tin Chúa tày thành Ga-la-ti: Nguyên xin sự bình an và sự thương xót giáng trên hết thảy những kẻ noi theo mẫu mực này, lại giáng trên dân Y-sơ-ra-ên của Đức Chúa Trời nữa! Ước gì từ nay về sau, chẳng ai làm khó cho tôi, vì trong mình tôi có dấu vết của Đức Chúa Jê-sus vậy. Hỡi anh em, nguyên xin ân điển của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta ở với tâm thần anh em! A-men.* Quyền phép để thay đổi bản tánh của một con người ta không phải bởi ý chí của xác thịt, nhưng bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, nên sứ đồ Phao-lô đã có một dấu hiệu đặc trưng làm chứng về các thư cùng các lời làm chứng của ông được tỏ ra qua dòng chữ cuối các lá thư gửi cho các Hội Thánh mà Đức Thánh Linh đã giao cho ông phụ trách, đó là: *Nguyên xin chính Chúa bình an ban sự bình an cho anh em trong mọi khi, đủ mọi cách! Lại xin Chúa ở cùng anh em hết thảy! Chính tay tôi, là Phao-lô, viết lời chào thăm này cho anh em: ấy đó là dấu ký của tôi trong mọi thư từ của tôi, tôi viết như vậy.* Sự yêu thương là làm trọn Luật pháp, nhưng để người ta có thể làm trọn Luật pháp mà Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, thì chính những người đứng giảng Tin lành của Nước Đức Chúa Trời phải trước hết nhờ quyền phép của Lời thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời tác động trên chính người đó. Vì tự thân thể của người ta không thể phục Luật pháp của Đức Chúa Trời, bởi thân thể xác thịt của người ta là bởi bụi đất mà ra, được tạo nên với mục đích là nhà tạm cho linh hồn sống trong thời gian Đức Chúa Trời cho phép linh hồn đó có cơ hội để nhận biết Đức Chúa Trời và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời mà được sự cứu chuộc thân phận mình, là con trai của Đức Chúa Trời. Vì trong khi linh hồn người ta đang sống trong thân thể xác thịt mình, thì linh hồn người đó phải nhận biết con đường dẫn người ta đến sự cứu chuộc và linh hồn người ta phải được chuộc lại bằng quyền phép của Lời thật, Như vậy, linh hồn người ta cần được thấy Nước Đức Chúa Trời và được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời dùng Lời thật để tạo nên loài người thì chỉ có Lời thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mới có thể chuộc người ta lại mà thôi. Sứ đồ Phao-lô đã cảm tạ ơn Đức Chúa Jê-sus Christ đã dùng Luật pháp của Thánh Linh sự sống mà cứu chuộc ông ra khỏi Luật pháp của sự tội và sự chết, để chính sứ đồ Phao-lô cũng làm chứng cho Lời thật nữa, như Đức Chúa Jê-sus Christ đã đến thế gian này để làm chứng cho Lời thật vậy. Nếu bạn muốn thay đổi bản tánh của xác thịt mình thì bạn phải tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời để nhờ Lời thật mà được sự sống lại cho linh hồn mình. **Kinh-Thánh tham khảo:** Giảng 6; Ga-la-ti 6; Rô-ma 8;

Ngày 24 tháng 02 năm 2024

1 Ti-mô-thê 1:1-2

Chủ đề: *Ti-mô-thê được sứ đồ Phao-lô coi như đứa con thật (thuộc linh) của mình.*

Trong tâm: *Ti-mô-thê là người ở thành Lit-trơ, cha của Ti-mô-thê là người Hy-lạp, mẹ của Ti-mô-thê là người Giu-da. Ngay từ khi còn nhỏ Ti-mô-thê đã được dạy cho biết Lời Chúa trong Kinh-Thánh. Trong chuyến truyền giáo đầu tiên của mình, sứ đồ Phao-lô đã gặp Ti-mô-thê và theo những sự được ghi chép lại thì qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô mà Ti-mô-thê được tái sanh và sứ đồ Phao-lô đã đào tạo Ti-mô-thê trở nên người hầu việc Chúa. Thư thứ nhất của sứ đồ Phao-lô gửi cho Ti-mô-thê là vào khoảng năm A.D.63 là sau khi sứ đồ Phao-lô bị giam lần đầu tại Rô-ma, sau đó ông chuyển tới Ê-phê-sô và từ Ma-xê-doan ông viết thư thứ nhất này. Trọng tâm của thư thứ nhất này, sứ đồ Phao-lô khuyên Ti-mô-thê hãy ở lại Ê-phê-sô để giữ chức vụ mục sư mà duy trì việc lãnh đạo một số Hội Thánh chủ yếu tại Ê-phê-sô vào thời điểm đó. Trong thư này, sứ đồ Phao-lô rất mong được tới thăm Ti-mô-thê để gây dựng chức vụ của Ti-mô-thê, nhưng ông sợ bị trì hoãn, nên sứ đồ Phao-lô đã khuyên Ti-mô-thê **biết làm thế nào trong nhà Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, trụ và nền của Lời thật.** Thư này chứa đựng những sự hướng dẫn Ti-mô-thê biết phải làm gì liên quan đến trật tự cũng như cơ cấu tổ chức trong Hội Thánh với những lời khuyên thực tế dành cho người giữ mục sư khi còn trẻ tuổi. Chủ đề quan trọng trong lá thư này là **“Giáo lý căn bản hoàn chỉnh, đúng”**. Sứ đồ Phao-lô nhắc nhở Ti-mô-thê về những sự giảng dạy sai lầm của những người không đến từ Đức Thánh Linh và như vậy, Ti-mô-thê phải đối diện với những sự giảng dạy sai lầm đó thông qua sự giảng dạy đúng và ngay thẳng trong quyền phép của Đức Thánh Linh: **Mục đích của sự răn bảo, ấy là sự yêu thương, bồi lòng tình thánh, lương tâm tốt và đức tin thật mà sanh ra.** Khi đối diện với những người bị lừa dối mà rao giảng những sự sai lầm, thì những người đó đang bị cầm buộc trong tội lỗi và những người đó là mục tiêu cần được giải cứu ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, vì nếu không hiểu Lời thật thì sẽ mắc mưu chước của ma quỷ mà huỷ diệt nhưng kẻ ngu dốt sai lầm, mà hết thảy loài người đều đã bị mắc bẫy đó và hết thảy cần được cứu chuộc lại. **Kinh-Thánh tham khảo:** Công vụ các sứ đồ 14; 2 Ti-mô-thê 1; 1 Cô-rinh-tô 4; Hê-bơ-rơ 5;*